

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 18. март 2011. године

Предмети бр. 237/09 и 238/09

Љиљана ШЉИВИЋ-ЂЕРАНИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 18. марта 2011. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
гђе Аниле ПРЕМТИ, заменика извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменућу жалбу, уложену сагласно са одељком 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалбе су уложене пред Комисијом 30. априла 2009. године, и уписане су истог дана.
2. Комисија је у писмима од 23. децембра 2009. и 6. октобра 2010. године. затражила појашњење, додатне информације и документа у вези са жалбама.
3. Дана 9. септембра 2010. године, Комисија је одлучила да споји предмете сходно Правилу 20 свог Правилника о процедурама.
4. Дана 27. октобра 2010., жалилац је доставила одговор.

5. Дана 30. новембра 2010. године, Комисија је проследила предмете Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост жалби.
6. СПГС је доставио свој одговор 23. фебруара 2011.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

7. Жалилац је становник Косова са тренутним пребивалиштем на територији Србије.
8. Она се жали поводом убиства својих родитеља, г-дина Милана Шљивића (предмет бр. 237/09) и г-ђе Олге Шљивић (предмет бр. 238/09), у њиховом стану у Призрену, 30. септембра 1999. године.
9. Жалилац тврди да је спроведена истрага од стране КФОР-а. Тела њених родитеља су наводно закопана на неозначеној парцели на призренском гробљу, без знања породице. Случај је пријављен Међународном комитету Црвеног крста (МКЦК) и УНМИК-у.
10. Жалилац уверава да је од 2001. године константно контактирала УНМИК захтевајући информације по питању било које активности против убица њених родитеља, и не би ли добила било какав извештај теренске истраге који је могао бити сачињен након истраге на месту злочина из 1999. године, али никада није добила ниједан одговор.
11. Из УНМИК-ових коментара, чини се да су списи несталих г-дина и г-ђе Шљивић отворени од стране УНМИК-а у току 2003. године. УНМИК-ова Канцеларија за нестала лица и судску медицину, у сарадњи са УНМИК-овом Полицијом и другима, извршила је ексхумацију тела из гробља у селу Тусос, општина Призрен, у мају 2007. у складу са наређењем издатим од стране Округног суда у Призрену 28. марта 2007. године. Посмртни остаци г-дина и г-ђе Шљивић предати су породици 30. маја 2008. године, а УНМИК-ова Канцеларија за нестала лица и судску медицину такође је обезбедила и умрлице. Међународни комитет Црвеног крста је 7. јула 2008. године обавестио породицу жалиоца да је захтев за потрагом затворен.
12. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. Између 9. децембра 2008. и 30. марта 2009. сви списи кривичних предмета које су имали Одељење правде и Полиција УНМИК-а, предати су ЕУЛЕКС-у.

III. ЖАЛБА

13. Жалилац се жали на УНМИК-ов наводни пропуст да ваљано истражи убиство њених родитеља. Она се такође жали на душевну бол и патњу, наводно проузроковане овом ситуацијом.

14. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалилац указује, тим редоследом, на повреду права својих родитеља на живот, загарантованог чланом 2 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), као и на повреду свог права у смислу забране нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3 из ЕКЉП.

IV. ПРАВО

15. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмете, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из одељака 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

Наводно кршење члана 2 из ЕКЉП.

16. Жалилац се жали, у суштини, на недостатак адекватне кривичне истраге око убиства њених родитеља.
17. У својим коментарима, СПГС нема примедби на прихватљивост овог дела жалби.
18. Комисија је мишљења да жалбе везане за члан 2 из ЕКЉП покрећу озбиљна правна питања чије би разрешење требало да зависи од процене меритума жалбе. Према томе, Комисија закључује да овај део жалби није очигледно неоснован у смислу одељка 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
19. Нису установљени други разлози на основу којих би овај део жалби био проглашен неприхватљивим.

Наводно кршење члана 3 из ЕКЉП.

20. Жалилац се жали на душевну бол и патњу проузроковане околностима везаним за убиство њених родитеља.
21. У својим коментарима, СПГС тврди да, што се тиче питања сходно члану 3 из ЕКЉП, жалбе су исувише неодређене, и због тога треба да буду проглашене неприхватљивим.
22. Комисија сматра да, на основу доступних информација, жалилац наводи релевантне чињенице на којима се заснива наводно кршење члана 3 из ЕКЉП. Стога, Комисија одбацује приговор на неодређеност овог дела жалби.
23. Штавише, Комисија је мишљења да жалбе везане за члан 3 из ЕКЉП покрећу озбиљна правна питања чије би разрешење требало да зависи од процене меритума жалби. Према томе, Комисија закључује да овај део жалби није очигледно неоснован у смислу одељка 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
24. Нису установљени други разлози на основу којих би овај део жалби био проглашен неприхватљивим.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБЕ ПРИХВАТЉИВИМ.

Анила ПРЕМТИ
Заменик извршног службеника

Марек НОВИЦКИ
Председавајући